

[Preben Steen Nielsen]

skal vurdere aftalen mellem DONG og Petromin.

Der er ikke tale om, at denne aftale medfører nogen økonomiske risici for staten, og slet ikke tale om, som hr. Maisted postulerede, at der var tale om revolverende lån på op mod 1 mia kr. Fremskridtspartiet betragter det åbenbart som nødvendigt med særlig varme at skabe sikkerhed for, at de skatteyderpenge, som vi alle – næsten alle – betaler, bliver anvendt så hensigtsmæssigt som muligt, og det er der altså også tale om i dette tilfælde.

Hr. Maisted kommer ud over selve forespørgslen ordlyd ind på spørgsmålet om transportvilkårene og tilbagetrædelsesbetingelserne. Der vil være lejlighed til også senere i dag i energiudvalget at komme nærmere ind på disse ting.

Det er oplagt, at man med hensyn til transportbetingelserne så langt som overhovedet muligt følger den skibsfartspolitiske linje, som Danmark hele tiden har stået for; og de bestemmelser, der indgår i kontrakten herom, svarer til de vilkår, som andre lande også har måttet indgå på. Endelig vil det, som ministeren har sagt, blive således, at det bliver det kommercielt bedste tilbud, der bliver antaget.

Hr. Maisted beskæftigede sig længe med det, han kaldte de politiske betingelser, altså opsigelsesbestemmelserne i kontrakten. Det er oplagt, at en sådan kontrakt kan hæves, hvis de rent tekniske formaliteter ikke overholdes, og at man selvfølgelig også kan ophæve den, hvis man bringer sælgeren i mis-kredit på oliemarkedet, som ministeren var inde på. Det er jo givet, hvis man skal vurdere dette generelt, at uanset hr. Maisted's politiske udgangspunkt bevæger vi os altså på olieforsyningsområdet på sælgers marked og vil uanset karakteren af indgåede kontrakter eller mangel på kontrakter være undergivet i forhold til forsyningsikkerheden de politiske vilkår, den politiske kurs, som de olieeksporterende lande ønsker at forfølge. Der er imidlertid det afgørende at sige, at der jo ikke i relation til de forhandlinger, der har været ført om kontrakten, er indgået eller stillet nogen som helst form for politiske vilkår ved kontraktindgåelsen. Derfor kan man altså godt sige, at der i dette tilfælde har været tale om rent spark til bolden – for nu at blive i den terminologi.

Men tilbage til fremskridtspartiets forespørgsel. Vi føler ikke fra socialdemokratiets side, at der er tale om, at man ødsler med de skatteyderpenge, som vi alle – næsten alle – betaler hvert år, og derfor kan vi ikke antage det dagsordensforslag, som fremskridtspartiet har fremsat.

Arne Christiansen (V):

Jeg vil da gerne, som skik er, takke for ministerens redegørelse. For mig at se indeholdt den ikke meget nyt i forhold til de oplysninger, vi har fået i energipolitisk udvalg – det siger måske også lidt om værdien af debatten her i dag.

Statslige olieindkøb kan jo vurderes ud fra flere synspunkter. Vi kender de olieproducerende landes og navnlig Saudi-Arabiens synspunkt. Man har herfra klart tilkendegivet – måske stærkest allerede sidste sommer, da olieminister Yamani var på besøg her i landet – at man udfolder bestræbelser for gradvis at formindske de multinationale olieselskabers andel i de samlede olieforsyninger. Når man ved, at denne andel er reduceret fra 80 pct. til ca. 50 pct., må man jo sige, at bestræbelserne er lykkedes, og det kan jo kun være sket ved, at de industrialiserede lande og en væsentlig part af IEA-landene har indgået kontrakter med de olieproducerende lande.

Jeg kunne godt tænke mig at bede ministeren om at oplyse, hvor mange IEA-lande der i virkeligheden køber olie på statslige kontrakter. Det er ret væsentligt, synes jeg, i en debat her i Danmark også at kende holdningen i lande som Tyskland, Italien og Frankrig, der jo har accepteret, at det er nødvendigt i et rimeligt omfang at skabe forsynings-sikkerhed ved statslige olieindkøb. Det er ikke alene et spørgsmål om forsynings-sikkerhed, det er også et spørgsmål om større uafhængighed af spotmarkedpriserne.

Ministeren gjorde i sin redegørelse en del ud af – og det synes jeg var fornuftigt – hvad kontrakten egentlig indeholdt, og gav også tilsagn om at stille den til rådighed for energipolitisk udvalg. Jeg kan kun sige, at jeg finder, det er en rimelig og fornuftig disposition. På den anden side ligger det mig fjernt at opfordre ministeren til at offentliggøre kontrakten. Jeg mener, det rækker betydeligt videre, idet det er et spørgsmål om Dan-